

מתיקות ועריבות התורה

סיפורים משלים ואגדות לשולחן שבת
צו - פסו

זכרון קצר!

והכרזת בפה מלא שהכל שטויות... כיצד הינך מסוגל לאכול ולשתות ולבקש גם קינוחים מיוחדים לאחר הלוויה כל כך קשה...? אלא שאנשים שוכחים מהר מאוד... ומאורעות אלו שיכולים לחזק את האדם ולהעמיד אותו במקומו נדחקים החוצה.

פעמים שהאדם מקבל על עצמו כל מיני קבלות, בפרט כאשר הוא נכנס חס ושלום לצרה כלשהי, הוא מתחיל לבכות ולבקש בתפילה לבורא העולם מכל הלב. אך לאחר שהייתה הרווחה... הוא נהיה כמו פרעה חס ושלום "ויכבד את ליבו"...

יוצא שעל האדם להזכיר לעצמו את אותם זמנים קשים, לחזק ולבצר את אותן קבלות אשר הוא קיבל על עצמו בשביל שתיינה הרווחה ואיתנות.

יש המבארים שזו הכוונה ספרי חיים ומתים נפתחים לפני הקב"ה, ומה ה' רוצה מהמתים? אלא שבודקים את הילדים של אותו אדם שנפטר, האם רק באותה שנה התחזקו למען אביהם וקבלתם הייתה לזמן קצוב ואינו יציב, או שבניו ממשיכים באותה דרך טובה גם לאחר השנה שאביהם נפטר ואז ה' מתחשב באותו נפטר ודן אותו למדור יותר גבוה בעולם העליון...

ובכלל, כדאי לאדם תמיד לקבל על עצמו אך ורק דברים אשר הוא יכול לעמוד בהם, הגם שהם נראים קטנים בעיניו ואינם חשובים, האמת היא שבעיני הקב"ה הוא נחשב לדבר גדול. ואדרבה, עדיף לקבל על עצמו דבר קטן אך אותו חיזוק נשאר אצלו יציב ואיתן לכל החיים...

כאשר נתבונן יותר נראה שזה ההבדל בין הצדיקים לבין הרשעים: הצדיקים מזכירים לעצמם תדיר שהעולם הזה הוא הבל ודמיון וכדאי להשקיע את כל מרצם בתורה הקדושה. אך הרשעים מזכירים לעצמם שהאדם חי רק פעם אחת בחיים ו"אכול ושתו כי מחר נמות"...

שנזכה להתמיד בעבודת הבורא יתברך, לזכור להפנים ולדעת שהעיקר בעולם הזה הוא תורה מצוות ומעשים טובים!

שבת שלום ומבורך!!!

הרמב"ן מסביר - שפרעה מסמל את היצר הרע שכן ולאחר כל מכה שהקב"ה הביא עליו, פתאום הוא חזר בו ואינו רוצה לשלח את עם ישראל. בפעם אחת הוא אומר "ה' הצדיק ואני ועמי הרשעים" ועדיין הוא עומד במריו. ובפעם אחרת נאמר בפסוק "וירא פרעה כי היתה רוחה והכבד את לבו ולא שמע אלהים" [שמות ח', י"א], הרי לנו שמאחר והרגיש שהסכנה נמצאת כבר מאחוריו, מיד הכביד את ליבו שוב ולא רצה לשלח את עם ישראל ממצרים...

כך הוא גם טבעו של האדם, כשרווח לו מעט מהצרה שבאה עליו, הוא עלול לשכוח מהר את ההתעוררות שבאה לו בעקבות הצרה...

ואכן פעמים רבות כאשר האדם מרגיש לא טוב, או נמצא באיזו צרה הוא מיד אומר לעצמו שהוא לא בסדר.. הוא צריך לתפוס את עצמו לידיים.. לא לכעוס.. להיות יותר צדיק.. וכו'.. למרות ההכרה הברורה לו לאחר החטא, שכל העולם הוא הבל הבלים ועליו לתקן את עצמו, אך הנה מיד כבר למחרת בבוקר כאשר הכל בסדר והוא כבר מרגיש טוב, או ברגע שבוא נחלץ מהצרה הוא שוכח מהכל...

סיפר הרב ניסים יגן זצ"ל - פעם אחת הוא השתתף בהלוויה, והנה כל הנוכחים רואים כיצד מכניסים את הנפטר לעומק של שני מטר באדמה ומכסים אותו כדי שלא יברח... משאירים אותו שם לבד... כולם מיד מרגישים שכל העולם הזה הוא הבל הבלים ושטויות, ובאמת מה נשאר כבר לבנאדם לאחר שנפטר.

והנה הרב נמצא ליד שני פקידים בכירים שאינם שומרי תורה ומצוות, וגם הם התרשמו מאוד מכך שסוף כל האדם למיתה. אחד מהם אמר לחברו "תראה מה הוא לקח אתו, סוף כל האדם..."
כאשר חזרו מההלוויה, הציעו אותם שני פקידים לקחת את הרב שכן הם נוסעים לאותו כיוון שהרב צריך.

כאשר הגיעו אל מרכז העיר, נכנסו אותם פקידים אל בית הקפה לאכול ולשתות בשביל לשכוח מאותה הלוויה. הם בקשו מהמלצר "תביא לנו גביע גלידה גדול עם מילק שייק" העיקר לשכוח את מה שהם ראו לפני זמן מה...
המשיך הרב וסיכם - הרי רק עכשיו היית בהלוויה

ניתן להאזין לשיתותיו של הרב גדעון ראובן ב"קול הלשון" 03-6171111 (ע"י זיהוי קולי)

הספר

"מתיקות ועריבות התורה"

44 חלוקה חולשי גינה ולודזיס.

סיפורים, השקפה וחסד וזיכר אלוים...

מאת הרב גדעון ראובן שליט"א

לפרטים - 052-7151420

עם פניני היאור החיים
הקדוש,
וקונטרס "בזכות נשים
צדקניות"

פניני "אור החיים" הקדוש

וידבר ה' אל משה לאמר, צו את אהרן ואת בניו לאמר" [ו', א']

זו כוונת הפסוק "צו את אהרן ואת בניו לאמר" שרק לאחר שנמסרו ההלכות למשה מסיני, הצטוו משה רבנו "לאמר" לאהרן, ומכאן זה נמסרו הדברים מדור לדור, ובאו חכמים ודרשו מתוך הפסוקים את משמעות ההלכה למשה מסיני...

הרי לנו שראשונה צריך האדם לדעת לקיים את התורה כמו חוקה ללא טעמים וסברות [שזו הלכה למשה מסיני], ולאחר שהגיע לתובנה הזאת אפשר לחקור ולנסות להבין את טעמי התורה והמצוות. אך כאשר האדם עושה רק מה שנחו לו ואת מה שהוא מבין בשכלו, הרי שבכך הוא עוקר את כל התורה כולה ולא ניתן להעביר את המסורת דרך אותו אדם...

שואל ה"אור החיים" הקדוש - מדוע לא נאמר אל מי צריכים אהרן ובניו לומר את מה שלימד משה רבנו?

ואם נחשוב לומר שכוונת הפסוק שימסרו את ההלכות האלו לדורות אחריהם. הרי אנו יודעים זאת כבר ממשמעות הלשון "צו" שפרושה הוא - מיד ולדורות?

מסביר ה"אור החיים" הקדוש - הקב"ה מצוה את משה רבנו למסור את כל הדרשות הרמזות במכתב אלוקים, כולל כל הדקדוקים אשר אליהם הכתוב מתכוון הואיל והפסוקים עצמם הם סתומים מאוד.

ומה שהצליחו חז"ל לדרוש דרשות מפסוקים אלו, הם נודעו רק לאחר שנמסרו ההלכות מסיני ובאו חכמים וטרחו ליישב

פניני האלשיך הקדוש

מאת הרב אלחנן ראובן שליט"א

העולה, ועוד קודש קדשים היא, ועוד אין לכהן לאוכלה אלא במקום קדוש, ועוד כל אוכל שיגע בבשרה יקדש, ודם שנופל על בגד אסור להוציאו חוץ לקודש עד שיכובס שם, ובנוסף כלי שבושל בו צריך הכשרה כדון, ואינה נאכלת אלא לכהנים זכרים, ואם נכנס מדמה פנימה הרי שגם הבשר טעון שריפה וכל זה אינו אלא לגודל קדושתה.

ומה שכאן אוכלים הכהנים וכאן לא, אין זה אלא שתלוי הדבר באל דעות ה' היודע סוד הכליל והנאכל וטעמם.

"זאת תורת החטאת, במקום אשר תשחט העולה תשחט החטאת לפני ה' קודש קדשים היא. הכהן המחטא אותה יאכלנה במקום קדוש תאכל בחצר אוהל מועד כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמהעל הבגד...תכבס במקום קדוש, לא תאכל באש תישרף"

מסביר האלשיך הקדוש שבאה התורה לומר שעל יעלה על לב הכהנים לומר מה רב טוב גדרנו על כל ישראל, שהרי כהן שמקריב מנחה עולה היא כליל לה', ואילו ישראל המקריב הכהן אוכלה. אלא ראה כי שחיטתה היא במקום שנשחטת

לשאלות דחופות בהלכה ניתן לפנות לרב אלחנן ראובן שליט"א
054-8502267 שעות המענה: בימים א' - ה' מהשעה 18:45 ועד 19:45.

פנינים במה"ס "זרע שמשון" ו"תולדות שמשון" על - פרקי אבות חלק ב'

ויכוח, ואם מתגבר על עצמו סימן הוא שהוא מיוחס מאוד. וכיוון שאין ספר היוחסין לא ניתן להוליד ילדים כראוי, שכן האב זוכה לבן בנוי ובכח, והכח הוא דבר המוכרח לחכמים ובמיוחד שהתורה מתשת כוחו של האדם, וכיוון שאין הזיווג ראוי תשש כוחם של החכמים.

עוד סיבה שתשש כוחם של החכמים, הואיל ואין הקב"ה משרה את שכינתו אלא על המשפחות המיוחסות שבישראל, ושכינה זו הייתה מוסיפה לחכמים כח ואומץ. וכיוון שנגזר הספר, אין הזווג עולה יפה ואין הקב"ה משרה את שכינתו ותשש כוחם של החכמים.

זו הסיבה שנאמר בתהילים [כ"ט, י"א] "ה' עז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום" שכאשר האדם מיוחס, ה' משרה עליו שכינתו והיא נותנת לו את העוז, ולאחר מכן מגיע ממילא השלום.

"הוא היה אומר, נגד שמא, אבד שמה. ודלא מוסיף יסיף. ודלא יליף קטלא חיב ודאשתמש בתגא, חלף"

עוד טעמים מסביר ה"זרע שמשון" מדוע תשש כוחם של החכמים, הואיל ונאמר בגמ' קידושין - כאשר רואים שני אנשים מתגרים אחד בשני, ולא מתחתנים אחד עם השני שמץ פסול יש באחד מהם, ולכן לא מניחים להם משמים להתחתן אחד עם השני. ועד שנגזר ספר היוחסין למרות שהיו התלמידי החכמים מתגרים אחד בשני, לא היו אומרים שיש בהם שמץ פסול אחד בשני שכן יש להם את ספר היוחסין ויודעים שהוא אדם מיוחס והוא בסך הכל עומד על דעתו. אך היום שאין ספר זה, תשש כוחם של החכמים והיו צריכים לשתוק, שנאמר בגמ' קידושין ע"א. "יחסותא דבבל הינו שתיקותא" שמי שהיה שותק אות וסימן הוא שמיוחס. כי לשתוק זה דבר קשה כאשר יש

שערי הלכה

מאת הרב ינון ראובן שליט"א

קצרת ליל הסדר

קודם השבת מותר לתנם בשבת אך בשינוי כגון שיתן האגוזים תחילה ואח"כ הדבש תמרים **כרפס - ירק שבזון הגנ' נקרא כרפס** (ובחרו חכמים בירק זה שהוא נוטריקון (מילה המורכבת משני מילים) ס' - פרך, כלומר 60 ריבא עבדו עבודת פרך) **וכ' האחרונים שכרפס הוא הסלרי (ש"ת חת"ס או"ח ס' קלב' בשם רבו ר' נתן אדלה, מחציה"ש סק' ד') ואם אין לו יקח מין ירק אחר שמברכים עליו האדמה כדי לפטור בברכתו את המרור** (שיש ספק אם לברך על המרור, דאולי הוא נחשב שבא בתוך הסעודה, (ע' ב"י ודרכ"מ) רמ"א שם, משנ"ב ס' י"ט כ'). **חומץ או מי מלח** - (או מי לימון שמערב בהם רוב מים, חז"ע לה) **כדי לטבול בהם הכרפס (רמ"א, משנ"ב סק' יא' וכ' שיעשה המי מלח קודם השבת דיש בו כמה חששות ושיסבכו שמכין לצורך חול' ע' ס' שכא' ס' ב', בדיעבד שלא הכין ואין לו חומץ לטבל בו יעשה מעט מי מלח).** **שני תבשילין - תבשיל אחד- זכר לקרבן פסח שהיום אין לנו, ונהגו לעשותו בשר, ושיהיה זרוע (ע"ש זרוע שניה שהראה הקב"ה במצרים) ויהיה צלוי על גחלים** (ולא מבושל זכר לקרבן פסח שהיה צלוי ואסור לאכול הזרוע בלילה דאין אוכלים צלי בלילה גזירה שמא יאמרו בשר פסח הוא, ע' ס' תעו' ומשנ"ב סק' א') **תבשיל שני- זכר לקרבן חגיגה (שמביאים עם הקרבן פסח, שכאשר נמנים בני חבורה על הפסח והם מרובים ולא מספיק הבשר מביאים את הפסח עם חגיגה ואוכלים אותו קודם לפסח כדי שהפסח יהיה נאכל על השבע, גמ' פסחים סט:) ונהגו לעשותו ביצה מבושלת (או צלוייה) וכ"ש שיכול לעשותו מבשר, אלא שמספיק בביצה, וי"א שבהו דוקא בביצה שנקרא ביצה בארמית מלשון "בני רחמנא ומפרק יתנא" וי"א ביצה זכר לאבלות ביהמ"ק שאין אנו יכולים להקריב קרבן פסח וביצה הוא מאכל אבלים, משנ"ב שם סק' נג' בשם הכל בו) שו"ע ס' ד'.**

מביאין לפני בעל הבית קערה שיש בה את הדברים הבאים: **שלוש מצות. ומרור** - חסה (ישנם חמישה מיני מרור שיוצאים בהם יד"ח ואלו הם: חזרת, עולשין, תמכא, חרתיבא, מרור. ועיקר המצוה בחזרת (חסה) ואם אין לו, מחפש מרור אחר מחמשת המינים הראשון שימצא לפי הסדר שמנינו, (שו"ע ס' ה') **ו'חזרת'** הסכימו הפוסקים שהוא חסה (תכס צבי ס' קיט', ש"ת חתם סופר או"ח ס' קלב', תק יעקב סק' יח' וכן בגמ' פסחים לט. מאי חזרת חסה. ו'תמכא' הסכימו רוב הפוסקים שהוא 'חריין' (משנ"ב סק' לד', ומובא בגמ' לט. שמצוה בחזרת ולכן כ' הפוסקים שיש לחזר אחרי החסה יותר מהחריין. שו"ע שם, משנ"ב סק' מב', חז"ע עני' צב') **ויוצאים בעלים שלהם ובקלחן (שו"ע שם) ולכן במקרה שמצוי תולעים בעלים וקשה לבדקן כהוגן טוב לצאת בקלחים ממה שגדל חוץ לקרקע (חז"ע עני' צה', וע' במשנ"ב סק' מב' שכשמצוי תולעים ולא יכול לבדקן יקח חריין אף שהוא שלישי לסדר, דחלילה לעבור על איסור דאורייתא משום עשה דרבנן). **חרוסת** - לתבל בו את המרור, והוא עשוי מתערובת פירות מרוסקים בתוספת יין ותבלינים (ובגמ' קיד. ר' לוי אמר חרוסת זכר לתפוח שגשש ישראל ילדו בניהם תחת עצי התפוח שלא ירגישו בהם המצריים, ר' יוחנן אמר זכר לטיט שבנו בו ערי מסכנות לפרעה). **ונוהגים לעשותו עבה זכר לטיט ונותנים בו תבלינים שדומים לתבן שגיבלו בו הטיט כגון קינמון וזנגוויל ונותנים בו יין אדום** (לרכן אותו) **זכר לדם** (שפרעה שחט את בני' לרחוץ בדם) **ונהגו לעשותו מפירות שבמשלו בהם ישראל כגון תפוחים, תאנים, אגוזים, רימונים, שקדים** (ע"ש ששקד - מיהר הקב"ה על הקץ לעשות. רמ"א שם, משנ"ב סק' מוח' גג') **ויש שנהגו לעשות החרוסת מותמרים וכשחל פסח בשבת צריך לעשותה קודם השבת משום חשש לישה, ואם שכת ליתן האגוזים****

אגדות חז"ל

"וזאת תורת זבח השלמים" [ז', י"א]

"כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל... ואתן אותם לאהרן הכהן ולבניו" [ו', ל"ד]

הגמ' בשבת י: מספרת על רב חסדא שהיה מחזיק בידו שני מתנות של שור, זה היה מתנות כהונה - זרוע, לחיים וקיבה.

המדרש תנחומא כותב שעם ישראל אמרו לפני הקב"ה - לאחר שהאדם חוטא לפניך, אתה מצווה אותו להביא את כל הקורבנות האלו, אך כל זה בזמן שיש בית המקדש. עכשיו שנחרב בית המקדש, מה אנו נעשה על חטאתנו ועל אשמתינו?

הוא הכריז ואמר 'כל מי שיאמר לי שמועה חדשה בשם רב אני אתן לו את מתנות כהונה אלו'. שמע זאת רבא בר מחסיא ואמר לו בשם רב "שהנותן מתנה לחברו צריך להודיעו" שמע זאת רב חסדא ונתן את המתנות לרבא בר מחסיא. אמר רבא בר מחסיא לרב חסדא "עד כדי כך חביבים עליך שמועותי של רב" אמר לו רב חסדא שכן. אמר לו רבא בר מחסיא זה מה שאמר רב "הצמר חביב על לובשיו. הואיל ואתה תלמידו של רב ורגיל בדבריו, חביבים הם עליך מאוד ולכן אתה מחזר אחר שמועותיו". אמר רב חסדא לרבא בר מחסיא "השמועה האחרונה שאמרת לי עכשיו, חביבה לי יותר מהשמועה הראשונה, ואם היה לי עוד מתנות אחרות, היית מקבל גם אותם..."

אמר הקב"ה לעם ישראל, אם מבקשים אתם שיתכפרו לכם החטאים, תהיו משמרים את תורתך ואני מעלה עליכם כאילו עשיתם לפני קרבן. שנאמר "וזאת התורה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמילואים ולזבח השלמים" אל תקרי כן אלא 'זאת התורה. לא לעולה, לא ולא למנחה, ולא לחטאת, ולא לאשם, ולא למילואים, ולא לזבח השלמים' אלא היו עוסקים בתורה, ויהיה חשוב לפני כאילו אתם מקריבים לפני כל הקרבנות. **זה מה שאמר דוד המלך** "מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי" שידע שעצם זה שהוא עוסק בתורה הקדושה, היא מכפרת על כל העוונות ולכן הוא אוהב את התורה כל כך.

מעשה שהיה...

אותו יצא מן הבית והלך לישון בבית הקברות, והנה הוא שומע רוחות מדברות אחת עם השנייה.. אחת מהן אומרת ששטה בעולם ושמעה שכל הזרוע ברבעיה הראשונה הברד ילקה אותו... הלך חרע ברבעיה השנייה. כל העולם לקה, ושלו ניצל. לאחר שנה שמע שהזרוע ברבעיה שניה שדפון מלקה אותו, הלך חרע ברבעיה הראשונה, של כל העולם לקה ושלו לא לקה...

מסופר על רב אחד גדול בתורה שאיחר פעם אחת לכולל, שאלו אותו מדוע הוא איחר? ענה להם שהכובסת הייתה צריכה לבוא לביתו לעזור לאשתו [בימייהם היו מכבסים ביד ועבודה זו הייתה קשה, ויש כאלה אשר היו מביאים עזרת לבית לשם כך.] "אך משום מה היא לא באה, ידעתי שאשתי תכעס נורא..."

אותו אדם היה חסיד למרות שאשתו הקניטה אותו רצה לכופ ייצרו, לכן הלך לבית הקברות שם הוא ראה את שפלות האדם לאן האדם עתיד להגיע, והגיע למסקנה שאין על מה להיות עצוב, כל שכן שלא לכעוס בשל כך שקיצו של האדם קרב. הרי לנו עצה כיצד ניתן להסתכל בעין טובה על כל אחד.

נשארתי בבית בשביל שיהיה לה על מי לצעוק ולשפוף את כעסה... **הרי שדרגתו של אותו תלמיד חכם הייתה גדולה מאוד.. להבין ללב אשתו לקבל את הכעסים לא להתרגז מהם, ואף לא לברוח מהבית במצבים קשים אלו...**

הגמ' בברכות מספרת על חסיד אחד שנתן דינר לעני אחד בערב ראש השנה בשעת בצורת, שמעה כך אשתו והקניטה

משכן הבית היהודי

מאת הרב אברהם שהרבני שליט"א

שלום בית מול הידור מצווה בפסח!

"שרויה".... ציווה הרב שיקראו לרעייתו הרבנית, זו מיהרה לבוא. אמרי נא לי את האמת, פנה אליה ה"אוהב ישראל" לזוגתו, איזה מצות הונחו לפני בליל הסדר?... מצות פשוטות, הודתה הרבנית, וסיפרה במילים קצרות את אשר אירע. שומע אתה, אמר הרבי, אני שטרחתי ויגעתי בהידורים מהידורים שונים ורבים באפיית המצות, לבסוף אכלתי מצות פשוטות, ועשיתי עצמי, כאילו, איני מרגיש ואיני יודע דבר, למען לא אבוא חלילה, לידי מריבה וקטטה, ואילו אתה רוצה לגרש אשתך בגלל "שרויה"?!.. נכנסו הדברים לליבו של הבעל, הבין שטעה והשלום חזר לשרור בבית. כמה חשוב שנשים לב בשלום הבית הרגוע והשלווה ישכנו בביתנו בכל החג הקדוש ובפרט בליל הסדר שבו היצר הרע מנסה בכל דרך להפריע ולערער את השמחה ועל ידי כך נזכה שהשכינה תשכון בתוך ביתנו.

מסופר על הרב הקדוש מאפטא בעל ה"אוהב ישראל"
שנה אחת בערב פסח הגיע גבאי צדקה אל ביתו של הרב הקדוש מאפטא בעל ה"אוהב ישראל", וביקש צדקה לקמחא דפסחא עבור עניי העיר. הרבי לא היה בביתו באותה שעה, והרבנית, שהתרגשה עד מאד מהמצווה שבאה לידה, רצתה לתת לגבאי הצדקה מתנה הגונה. אלא, שלא מצאה כסף בבית, נטלה את מצות המצווה שנאפו זה עתה לליל הסדר ונתנה אותם לגבאי, כאשר עזב הגבאי את הבית הבינה הרבנית מה עשתה, ויראה שמא יקפיד עליה בעלה, משום כך, לקחה מצות פשוטות והניחה אותם במקום של מצות המצווה. באותה שנה ערך הרב הקדוש מאפטא את ליל הסדר על מצות פשוטות.... כמה ימים לאחר הפסח, הגיעו אל הרב הקדוש שני בני זוג וביקשו להתגרש! מדוע אתה רוצה לגרש את אשתך? שאל הרב מאפטא את הבעל, אישה זו השיב הבעל, לא רצתה לבשל עבורי בכלים מיוחדים בלי

הרב אברהם שהרבני שליט"א יו"ר מרכז "ביתה" - ליוצרי ותגובות 058-7211235

מבט להימים...

הוא רואה שאין חברו יכול לספק את הסחורה אשר הוא כל כך ציפה ויחל לה, הוא מתאכזב ויכול אף להיפגע עמוקות כאילו כל העולם חרב עליו, בו בזמן שיכול להנות מהדברים הטובים שהוא כן מקבל ומרוויח מהזולת, והכל מתחיל מהראש...

כגודל הצפיות שיש לאדם מהזולת, כן גודל האכזבה שיכולה להגיע לו לאחר מכן, ומדוע? הואיל וכאשר אין מצפים מהזולת לכולם, אז רואים אצלו רק דברים חיוביים, ואז הוא שמח מאוד על כך... אך כאשר הוא מצפה מהזולת גדולות ונצורות ולאחר מכן

נא להימנע מקריאת המודעות בשבת.

"ואלה יעמדו על הברכה" אשר בזכותם עלון זה יוצא לאור:

אהוד נתן מור
טוען רבני, עו"ד (LLM) ומגשר
התמחות בדיני משפחה

בס"ד

גירושין, כתובה, מזונות, חלוקת רכוש, משמורת ילדים,
הסכמי ממון, צוואות וירושות.

טל: 02-9999248 | כתובת: חיים מרינוב 1/12 הר חומה י-ם
 מייל: office@law-mor.com | אתר: law-mor.com

לרפואה והצלחה:

רות בת סעידה, קרן עיישה בת רוחמה, יוהאן מרדכי בן דניאל מלכה, חיים בן בנייה, שולה חיה בת נדרה, שמואל בן חסיבה וב"ב, סיגל בת מרים, מתתיהו שמעון בן תמר, אברהם בן שרה, יפה בת חנה.

לעילוי נשמת:

נעמי בת פרח, יוסף דוד בן סעידה, חסיבה בת שמחה, אורי בן נדרה, פנחס אליהו בן צבי גרשון. ת.נ.צ.ב.ה.

02-8727223

אליזבט והגבר
 רח' הפסגה 10
 בית וירקות טיפוס

מפגש הפסגה

קפה, משקאות, ממתקים, חד"פ
 מתנות, לטון, בלונים ועוד..
 רח' הפסגה 10

מספרת - אליהו
 050-9094047 בית וגן 42

אריאל אלומיניום
 ייצור, סכירה והתקנת דשמות
 תיקוני אלומיניום. תיקוני תריסים.
 זכוכית. מנועים. מנעולים. ידיות.
 רח' אליעזר מליב
 קריית משה

050.333.4331 | 02.6645.999

אטליו רוזנבוים
 טלפון להזמנות:
 02-6424564
 02-6434698
 רח' הפסגה 45

פיסטוקס
 רח' הפסגה 37

מ.מ. בניה ושיפוץ
 שיפוץ כלליים

אליעזרא - אלקטרוניקה
 פאפאני, נגנים, מזלזות ועוד...
 רח' הפסגה - 45
 0733134400 053-3188440

לעילוי נשמת:
 ר' חיים יעקב בן ר' אלתר
 אהרון
 ומלכה ב"ר שלמה.
 ת.נ.צ.ב.ה.

נעלי קרן אור
 נשים לכל הגופים
 רח' הרב שלמה אלקבץ 4
 גבעת שאול.
 058-5777795

דגני מעיין
 דגים טריים וקפואים
 בשדר ועופות
 ידקות קפואים

רחוב הפסגה 10 בית וגן 02-6439131

הפסגות
 רח' קריית משה 11
 טל' למשלוחים: 02-5717813
 כימים שושי ורכיזי יום שוק

להקדשה ותמיכה בהוצאת העלון - 052-715 1420